

Andreas Jessen von

Suavia Sacra : Cum annexis meditationibus

Hamburgi: Rebenlinus, 1637

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn769157076>

Druck Freier Zugang

F.m. - 3661^{1-3.}

F. m. 366¹-3.

42.7. **SUAVIA**
SACRA

Cum annexis meditationibus.

In ligatâ & prosâ oratione,

AUCTORE

A NDREA JESSENIO,

SS. Theolog. Cando.

HAMBURGI

Typis **JACOBI REBENLINI,**

ANNO Christi 1637.

Im. 306/3.

211 VIA

222 ARA

Cum annexis in medicina

libris & scripturis

Faint, illegible text at the bottom of the page, possibly a date or a reference number.

211-222

ANDREÆ JESSENI
SUA VIORUM
SACRORUM LI-
BER PRIMUS.
Sponsæ basiantis.

AD

*Serenissimum ac Potentissimum
Principem ac Dominum*

DN. CHRISTIANUM IV.
REGEM DANIÆ NORVEGIÆ
VANDALORUM & GOTHORUM
DUCEM SLESVICEN. HOLSAT. STORMAR. &
DITHMARS. COMITEM IN OLDENBURG.
ET DELMENHORST.

Dominum meum Clementissimum.

 Unt in amœnioris nota
Poëtis, SERENISSIME
ac POTENTISSIME REX,
DOMINE CLEMENTISSIME,
A 2 qui

qui omne myrothecium Veneris vi-
dentur insumsisse in scitissimorum a-
liquot Poëmatum compositione, qua
salutari basia assuevere, vel ob styli,
& inventionis suavitatem, quâ inter
legendum ceu basiis lectorem viden-
tur affectisse: vel ob casti amoris cum
adamatâ oppignorationem, quò per-
petui memoriam nexus ista bac basia
loquantur inter basiandum nata.
Id, quod plausibilis evincunt tot
insiti amoris amœniore sales, quibus
abundant affatim, ita, ut dubitare
non sit æquum, ipsos dum talia scri-
psere, arsisse interius. Interim,

Illecebra sunt hæc, & crustula danda
puellis.

Quantum verò hi viri ingenio ad le-
porem nati, otij atq; operæ in molliũ
puellarum Erotopegnijs collocave-
re, tantum insumpturus ero in alio
ardoris genere, jure longè potiori, a-
leam jacturus, nunquid castos cœle-
stis

his amoris igniculos in legentium
mentibus valeam excitare, quò lon-
gè purior ergà dilectum nostrum, qui
est speciosus formâ præ filijs homi-
num, in stomacho flamma astuare,
incipiat, quæ majorem, magisq; tu-
tam in recessu contineat suavitatem,
supra omnes, omnium sub Veneris
regno vapulantium, delicias. Quo-
niam frui Jesulo suo, res est mellitif-
sima cordi, bujus, si penetrabile per-
means, suavitatem post se relinquat,
hoc est suaviolum animarum, quo
se potimur, coelo potiti sumus, atq; æ-
terna, suo modo, beatitudinis vesci-
mur aurâ. Quia tunc ejus, quem a-
mamus, amore fruimur,

Πρᾶγμα δὲ τετραπλότου ἔτις ἐ-
στὶν, τὸ τυχεῖν.

Huic suavitati ut se prepararet sponsa
Christi, aliquot etiam (versibus li-
cet parum exasciatis) exemplo secu-
larium

larium Poëtarum suavia sed sacra,
chartis delineavi, Quibus hoc primo
libro, sponsa, (anima fidelis) suavi-
at, ad quæ sponsus cœlestis (Christus)
in secundo replicabit sua.

Hisce suaviolis, ceu cœlestis amo-
ris τερμηνείοις delectari juvenibus,
senibusq; æquè jucundum erit, atq;
bonestum. Tantum corpora comi-
tatur senilis languor, anima (sponsa
Christi) semper instar palmæ virescit,
pulchra est, & macula non est in illa,
flos ejus nunquam atteritur, sed re-
novatur in amore Domini, sicut a-
quila, juvenus ejus: vegetum sem-
per amorem adspirat ori basiantis
DEI, atq; sic est, in aeternis virens pu-
ella, per gratiam, hinc, donec aeternum
florebit per gloriam, illic, in renova-
to corpore, mista beatorum πολι-
τεύματι, ubi erit nō numero fluens,
sed numero permanens ævum. Selegi

Pf. 103,
15.

ad hoc negotium ex sacris sententio-
las, quibus singulis ejusdem ferè cum
suavio argumenti meditatiunculam
subjeci, interdum ἐξηγητικῶς,
quia plerumq̄, prosâ oratione loqui-
tur propriè, ubi ligata allegoricè allu-
dit Ἐποητικῶς. Caterùm, ad Sere-
niss. Maj. vestem aram appendere au-
sus fui, partim, quia non sum nescius,
Sereniss. Maj. vestem pietatis esse
retinentissimam; partim verò, quia
primum hoc juvenile ingenij mei ἐπι-
θετοῦ boni consultum iri ex animo
confido, fretus insitâ Regiæ bonita-
tis indole, quæ alius assurgit, dum se
humilius deprimat, Ἐποητικῶς parvulam Mu-
sam despectui non habet, quemad-
modum nec Hercules desit esse ma-
gnus, cum parvas Molochi casas
subiret. Suo tempore adultiorem
Musam consecrabo Sereniss. Maj.
Vestem quæ interim Regiæ clementiæ

auram subiectissimo serculo adspiret
benignissime, atq; ita in Domino va-
leat diu, diutissime. Dab. Feven-
stadij M. Augusto Anni 1637.

Sereniss. Maj. V^z

Subiectissimus servus

AUTOR.

Ad

AD

Præstantissimum Dominū Andream

Jessenium calidissimo pectore JESUM

SALVATOREM SUUM blandè

suaviantem.

URit amor sursumq; movet qua pectora condunt,
Quoque minus lateat vis generosa, facit.
Cum primis sufflata velut consurgit in altum,
Instructumq; docet flamma calore focum;
Sic quod in obscuris votis hærescit amantis
Profilit eloquio, dum jubet ipse amor,
Et qualis mens ipsa fiet, quid & ipsa volutet,
Qua mox erumpunt, signa notanda probant.
Ergo JESSENI JESU dum suavia pargis,
Suavia suaviloquis condecorata metris.
Quid foveas animo, quis amor tua viscera tangat
Quid cura & cordi, sunt ea signa, puta.
Urit amor JESU, flammâ nec deficit unquam,
Sed mage quò JESUM suspicis, urit amor;
Illeg; tum mentem, tum lingua intendere nervos
Edocet, ut varios proferat ore modos.
Ille movet calamum, scribendaq; dicit at ille,
Nescit & immotis delituisse labris.
At precor ut redamet sui amantem semper Jesus,
Mutua detq; tibi suavia promptus amor.

A 5

Imo

*Imo cen sponsus celer est, ad suavia sponse,
Reddere multiplici fœnore quant a valet.
Sic parili affectu JESVS compenset amoris
Suavia, perpetuo reg. favore bect.*

Ita ex animo precor

M. Christophorus Strauß
Rensburgensis & vicinarum
Eccles. Præpositus Regius.

In suavia ejusdem Ode
Germanica.

Küssen ist ein Edle Frewde
Wann das Herz von Liebe brennt/
Küssen ist der Buhler Wende
Damit Lust wird nachgerennt/
Küssen leicht die Sorg vertreibet/
Wann man in den Schrancken bleibet.

Küsse nicht was dir beliebet/
Sondern was dein eigen ist/
Frembde küssen sehr betrübet/
Denn es ist des Teuffels List/
Der zu solchen küssen neiget
Vnd damit die Leuf betreiget.

Hastu deines gleichen funden/
Daß du werden wilt ihr Mann/
Küsse die zu rechter Stunden/
Weil sie wieder küssen kan!

Dessen

Dessen darffstu dich nicht scheuen!
Weil du sie zur Eh' wilt nehmen.
Vnd so du sonst lust zu küssen/
Daß das küssen dir nicht schad
So kanst' ja das küssen büßen/
Wann du Gottes Huld vnd Gnad
Mit den Glaubens Kuß empfangest
Vnd ihn durch die Lieb' anhangest.
Liebes Brunst in Gottes Herzen
Machet seines küßens viel/
Daß er vns in Noth vnd Schmerzen
Küßet gleichsamb ohne ziel/
Dazugleich dann Trost vnd Leben
Vnsern Herzen wird gegeben.
Selig ist nun der das mercket/
Vnd der sich zur gegenlieb'
Durch den Glauben also stercket
Daß das küssen er verüb/
Mit Gebet vnd steten Loben
Seines Schöpffers hoch dort oben.
Denn ist küssen eine Frewde/
Wann sein Herz von Liebe brennt/
Dieses küssen ist die Weyde
Da mit lust wird nachgerennt/
Hiemit er die Sorg vertreibet.
Wann Er fäst dabey verbleibet.

M. C. S.

In libelli argumentum.

Structure basis est stabilimen; basia dulces
Consolidant in ite fœdus amicitia. (bene
Suave rubent, redolentq; rosa, quando oscula præ-
Suavia, quod dici suave meretur, habent.
Sed non spurca probo. Fœmella abigenda labella,
Quæcunq; alterius jure revincta viri est.
Pocis idem: laudo, mirorq; libidinis annos.
Faxit nos soli Jovæ placere sibi.

Idem:

Dem Lieche wie ein Lieche geküßet wird angekün-
det
Gleich so der Liebe Brunst im Herzen wird ent-
zündet/
Durch Küssen. Küße nicht/ wer nicht zu küssen ist;
So du wilt küssen recht/ so liebe Jesum Christ.

Amoris declarandi causâ in
gratiam auctoris præ-
figi voluit

Johannes Hamerich Scholæ
Rensburg. Rector.
Bene-

Benevol Lectori S.

Ολλὰ περὶ θεῶ ἀνθρωπο-
παθῶς λέγονται ἀλλὰ
θεοπρεπῶς νοῦνται. Re-
gola est hæc Theologica, quam,
ut in alijs anthropopatheijs, qui-
bus scriptura utitur, observare
convenit, ita & hic, ubi nobiscū
Deum introducimus suavian-
tem. Si enim Deo attribuitur,
risus, odium, gaudium, & id ge-
nus aliæ affectionum voculæ,
quibus res diviniore captui hu-
mano insinuat divina voluntas,
quidni & suaviolum eadem fa-
cilitate liceat attribuere? ad ex-
primendum fragrantissimum
Dei amorem, quo nihil sublimi-
us in Deo cogitari potest, quem
verbis

verbis assequi non valemus.
Quemadmodum enim inter de-
spolatos castum suaviolum fla-
grantis amoris symbolum exi-
stit, quo arctissima inter duo cor-
da connotatur unio, quippè,
dum junctis oribus halitum hali-
tulo, miscēt, junctis quasi animis
uno spiritu vivendum esse reve-
ra commonstrant: Ita Cœlestis
sponsus, quoties suavissimè per
amorem nos alloquitur in scri-
pturis, toties suaviare, imò ora
halitalosq; nostros advocare vi-
detur: Vicissim nos, quoties sua-
vissimas consolationes, promif-
siones &c. Ex cœlifuo Israëlīs
fonte devotè meditando imbi-
bimus, Deum exosculari vide-
mur, atq; ipsius testificanti in no-
bis Spiritui arctissimè jugi. Qua
conjunctione æternum juncti
mane-

manebimus indissolubili nexu.
Cui enim Spiritui homo conso-
ciabitur in hac vita, ab eodem in
alterâ non separabitur. Sit igitur
nostra cum Deo conjunctio, ut
sentiamus, quàm mellitula olcu-
la per verbum & sacramenta fi-
gat animabus nostris. Hisce sua-
violis pascamur, ut subinde siti-
entes sponculo acclamemus: o-
sculetur me osculo oris sui. Vale
benevole Lector, atq; Deum tu-
um suaviare dilce, id est impense
amare.

AD GERMANIÆ POETAS

AUCTOR.

*B*asia virginis furtim decerpta labellis,
Usq; novo Venerem vate carere vetant:
*B*asia suavidicis salium madefacta salivis,
Carmina dictarunt parthenopæa viris
*B*asia floridulis quotiens facunda puellis
Quisq; tulit, scripsit carmina virginibus.

Lassu-

*Lassulus ingenium numeris dum fortè levabas,
 Adstiterat numeris Doussa, Rosilla, tuus;
 Margaris eximio versu mûltasse Muretum,
 Melissum potuit pulchra Rosina suum;
 Rossa dat Heinziaca vires animosq; Thalia,
 Julia dictavit culte Secunde tibi.
 Sed postremus ego Christi percellor amore,
 Suaviolis rapior Vinule Christe tuis.
 Dum rapior referam tua carmine SVAVIA, mentis
 Prima mea spoliū nulla puella ferat!*

AD SPIRITUM CHRISTI

προσφωνηματικόν

 Αιδες αἰ λεγάλοιο θεῶ, ἐνὶ χείλεσιν αἰῶν
 Πνεῦμά μεν, εὐχομένους πᾶσιν ἐπερχό-
 μενον

Πρῶτὶ δε αὐτὸς ἐγὼ ἀφιλῶ πὲ φιλήματα χριστῶ,
 ἤσοιμι χάρτις ἐγράφ', ἐρωτᾶριον,
 ὄρανίν ἰησῶ θαμβῶν χάριν, ἡ δὲ ἐρώτων
 Σμύχει ἐμὴν κραδίην τ' ὅσ' ἐαμῶ φλεγέθει
 Κλυθί μεν, αὐτὴ ὅταν ἰησῶ χαριέντα φιλήσω
 Χείλεα, τ' εἰς χεῖλη τὴν κραδίην ἐρύων.
 Ἐκ ροδέων χειλῶν πυλίδ' ὅτ' ἐνὶ ἡ περιβομβεῖς,
 Εἰσίδί μεν καὶ νῦν εἰς σῶμα καὶ κραδίην
 Πηξάμῳ πὲ φιλήματα, δὸς μοι ἑκείνα
 Ρήμασιν αἰμυλίοις αἰνέσαι εὐφραδέως.

SUA.

S U A V I U M I.

F I L I O D E I

Θ E A N Θ P Ω Π Ω.

Sponso & Amorigeo,

Humilimã invocatione aduolvor

S P O N S A.

Esa. 65.

Unus ex cœlestibus Seraphim carbone
ignito tetigit os Elaia, & statim
mundata sunt labia ejus.

*S*uaviolis, mea Vita, tuum tractasse labellum,
Excruciat sensus, exanimatq; animam,
Pulcher es, ah iterum es mihi Sponse venustule
pulcher,

Pulchri rara Dei, sanctaq; norma tuies.

Flammicos cerno, (cerno cita fulgura) ocellos

Iratos esse fulmina, quis dubitet?

Qua liter aurato lucent purissima vultu

Cerula, cum medio sol parat ire polo;

Taliter innitido fulges candore, coronâ

Splendidulâ frontem circummeunte tuam.

Purpureaq; genæ, niveâ dum fronte die scis,

Ceurosa qua rubeo purpurat ore, rubent.

B

Mollia

Mollia Purpureisq; (misella quid audeo?) pergo
Suavia, at impuro pangere dente genis.
Pura decent puros, impuro sanguine creta,
Labra Dei labro jungere, flagitium?
Ut vidi, obstupui, (quia sordibus obruta) Christe
Ora Pyrenæa candidior a nive.
Si foret in mundo sordes que lympha lavaret,
Prima mihi sordes cura lavare foret.
Lympha susurranti trepidans pergramina rivo
His daret impuris irriguum labijs:
Ipsa meis lachrymis torrentior amne soluta,
Eluerem, mendas si lachryma eluerent.
Si tua quid, forma studiosa puellula, si quid
Inquam, pixis aquæ mundificantis habet,
Affer opem! scabra tangunt robigine malas,
Quas tua, sordidula, proluat unda, nota.
Sed misera erravi, quoniam nec lympha; nec unda,
Nec lachryma maculas emaculare valent.
Tam penitè facies sor descit ut omnibus undis
Haud Thetis equoreo proluat aucta salo.
At verò os Domini captat deforme labellum,
Discupit & refugit tangere suaviolis.
Suaviolis hinc, Vita tuum tractasse labellum,
Excruciat sensus, exanimatq; animam,
Ardor in excelsis est: flammant dū vota medullas,
Hæc indigna nimis dejicit ora pudor?

Fulgure

Fulgure purpureo Jova flammantis ocellos
Viderat, & labijs Esaias metuit.

Attamen ignito pergens carbone per ora
Suppetias labris fert Seraphina manus.

Quis Seraphim nostrum purgat carbone labellum,
Ut pura Jesu mente bibatur amor?

Ut puri liveat gaudi per pura labellorum
Oscula cum Jesu multiplicare vices?

Ipse fer ignitum calido pulmonis ab imo
Ore replantatum Jesule basiolum,

Sic amor ignito tangens carbone labellum
Absterget toto dedecus ore meo.

Sic prior ignito si uras mihi labra favore
Intima per purgans perget ad ossa vapor.

Quin mea amorosis semel ignibus ora vapora,
Redde sua violis digna labella tuis.

Sanguinis ecce tuus rubeo me rore notavit,
Elegitq; effem munda puella, favor,

Num dilecte tuam turbabis ab ore puellam?
Vivat sua violis, Sponse, puella tuis!

MEDITATIO.

Aliquid amari est in amore tui, dul-
cissime JESU, si humanitùs con-
templor; Dissimilima tui, te amare
occipio, & non possum quidem non
amare illud facundum pectus amoris,
quod penitus de amavero fibris,

Dura,

Dum memor ipse mei.

Atqui, quia speciosus es, pulcherrime
sponse, nunquid redamaveris de-
formitatem? Pulchritudo es, quia speci-
Pf. 45. 3. osus formâ es, præ filiis hominum; e-
go deformitas ipsa sum: purus es, &
ἀνεμαρτητός; ego volutor in panno
Ef. 64. 6. menstruato: sanctus es; ego verò pol-
Esa. 6. 5. luta labijs sum. Et tanta est immundit-
ties mea, ut eam eluere non valeam
omnibus Oceani undis. Animi excru-
cior, dum cogito deformitatem ist-
hanc, in tam pulcherrimo amore! Hei
mihi! propterea exclamat S. Esaias,
quidni clamarem ego, quæ multò in-
ferior sum Esaiâ? Nunc cuperem al-
loqui Dominum, tamen si ego sim
pulvis & cinis, inquit pater fidelium,
Gen. 18. Ego verò herum indigna sum solvere
corrigiam, & ecce plus cupio. Nempè
non alloqui modo, sed & inrimo amo-
ris Domini affectu perfrui, atq; ater-
nâ oris vesci ambrosiâ, imò Domino
viventium adhærescere sponsa, cum
Eph. 2. 1. mortua sim in peccatis. Quùm talis
esse velim, quis me liberabit ex cor-
Rom. 7,
34. pore mortis hòc? Tu facies Domine
per

per amorem tuum. Non enim digna
sum, quæ te amem, nisi in amore tuo,
quo me prævenire dignatus es, quo
ego accensa cum antea te non ama-
rem. Novi enim ignem esse amorem ^{1. Joh. 4,}
tuum, quo accenduntur frigida, pur- ^{10.}
gantur sordida. Spiritus S. igneus a-
mor patris atq; tui est, à quibus inef-
fabiliter procedit, hunc ignem trans-
funde cordi meo, ut totum fiat igni-
tū & fulgidū, hoc combure sordes in-
quinationis meæ, atq; sic cor mundū
crea in me Deus meus, & spiritum re-
ctum innova in visceribus meis. *Igni-Ps/51, 12.*
tum cor, linguam quoq; igneam red-
dat, ut digna sit delibare cœlestes a-
mores, æterno hymno decantandos;
ut prodiga fiat tota laudum, ut purga-
ta æterni ignis carbone, solutaq; car-
cere carnalium immunditierum, pu-
rissimo suavio degustet suavitates *P/34, 2.*
tuas quibus imbuta fiam ipsa suavis in
conspectu oculorum tuorum, quò sic
purgata igne tuo, & lota rore bap-
tismatis tui, experiar nihil amari am-
plius esse in amore tui.

Amen.

B 3

SUA-

SUAVIUM II.

Profundamento suaviorum panens desponsationem Christi, (sponsi) cum anima (sponsa) fidei.

Hosea. 2. 19.

Desponsabo te mihi in seculum, desponsabo te inquam mihi iusticiâ iudicioq; & benignitate ac misericordiâ, & desponsabo te mihi fide, ut agnoscas Jehovam.

Nunc me favore Jova suscitet suo,
Nunc prospera sit; nunc lepore perpluat.
Sacro labella, defluentem limpidi
Fandi scatebram floretingat eloqui,
Ut virtuosa corde ducta gaudia,
(Sponsa potita queis fruisca gaudijs,)
Oris nitefcant largiore flumine.
Huc Candidata, MENS, beatitudinis,
Huc perge; quò vocat serenus impetus,
Hilaris vagare; fronte tangens sidera,
Sublime lato commoda celo caput;
Latere, Spontis tota res sit hac tua,
Mundus relictis migret è precordijs,
Mundiq; corde imagines secludito;
In valle sola cordis, in sedilibus

Thalami

Thalami latentis, in recessu pectoris
Tecum morare. Si quid in sinu latet
Minus venustum, suscit abulum probri,
Longinquo terminato limine
Divinioris à sacrario tori.

Tecum morare, nuncupaberis dehinc
Dei virago, sponsa, amœnitatibus
Ergò venustam te exhibere convenit,
Ac cœli sponso litare adorem,
Thalamumq̄, fronde munerare mysticâ,
Sparsis odorum prodigâ gazis manu,
Rosiq̄, quot quot hortus educat tuus,
Ac flosculorum de virore servijs,
Violisq̄, odoris, candidisvè lilijis,
Lavandulâ, cum stæte, cumq̄, cinnamo
Opobalsamo, thymoq̄, cumq̄, saccharo.
Aut siquâ pectus germinabit plusculis
Deo rigante, sanctitatis flosculis,
Solemniora his auspicare gaudia,
Sic flore sensim toxicoḡ, mystico
Tuum Sione sponsulum vocaveris,
Ut lege sanctâ mancupet fidem tibi
Sponsaliorum vota per fidelia.

Sed eccè sanctus de Sione sponsulus
Adstat tuus, planta terens eburneâ

Limen

Limen, salutat cordis hoc ergastulum,
Ades benigne, flos, medulla gratia,
Mentis Smaragde, cordis ardor & jubar,
Lepos amœnitatis & fauentia,
Cujus carere, sole ceu mundus, nequit
Favore pectus, o stipate gratys
Jesu venuste, cordis in umbraculum
Recede, vellem ducereris in loca,
Thalami nitentis, quem paravit mens mea,
Quem flore, odore muneravit mystico.
Intra voluptas mea, suave murmura,
Verbum, perinde nuper ac sonaveras
Desponsionis ad beatæ fœdera,
Medulla fandi, sic amabilem in modum:
Sacra vovebo sponsione me tibi
Perenne sponsum sponsione jugiter
Justâ, fideli, gratiosâ, per DEI
Clementiam, quem ritè posthac noveris.
Medulla fandi, nectaris me perpluunt,
Hac imbrevberba, gliscit inde spiritus
Per spes amicas; mens vagatur & vehit
Nubes serenas inter, ut hac cogito,
Qua cogitabo leva dum pauxillulo
Motu mamilla palpitabit & suum
Hoc ventilante cor forebit aurulâ.
Quocunq; mens festivoitatis indolem,
Festiva quo vel indoles mentem trahit,

*Ibo triumphans his potita gaudijs,
Iotriumphe! composita Jესulo,
Soli salig conditore maximo,
Soli salig, nil morabor munera,
Iotriumphe! suaviare Jესulum
Meum subinde basiare sponsulam,
Ad lusitare flammeis labellulis,
Hac sponsione facta m'licentia,
Id arbitror dulce, dulci dulcius!*

MEDITATIO.

O Domine saluum me fac, o Domine bene prosperare, Deus meus *Psal. 118,*
es tu, & exaltabo te. Exultabunt labia *25, 28.*
mea cū cantavero tibi & anima mea,
quam redemisti. Ita Regio *Psalti in Ps/ 71, 23.*
Domino lætari placuit, atq; nunc
mihi cum illo & elevari spiritu, licet
contrito valdè. Novum etenim nunc
animæ meæ cœlitus obvenit gaudiū
De sublimi Majestatis solio surgit a-
mator hominum, atq; meum cordia-
le intrat cubiculum. Plaudite anima
mea, sponsa Dei, magna Deum
rum, appara thalamum amatori tuo.
Quoniam corusca Diva es, dum Chri-
sti sponsa esse mereris. Sterne pavi-
B 5   menta

menta cordis tui rosis patientiæ, hu-
militatis violis; unge dilectum tuum
balsamo misericordiæ in pauperibus
suis; fac ipsum odorare cinnama pij
zeli tui erga refractarios, mista cum
saccaro pacis, condita thymo lavan-
dulaq; devotæ precationis, superemi-
nente ante omnia, & in oranibus lilio
candoris fidei, nascente & augete
in convallibus vulnerum amatoris
Dei tui, ad æternam justiciam. Si sic
facies, reportabis serviã constantiæ,
& corollam vitæ; Sic floribus reno-
vationis tuæ allectura eris, quem dili-
gis, Dominum tuum, & diliget te pa-
ter ipsius, & venient ad te, & mansio-
nem apud te facient. O ineffabilem
mansionis modum! conjunctum cum
aternæ desponsationis lætitiã, qua
& quid dixi cœlum? seipsum potius
aternæ desponsionis foedere. Quo-
niam sic infit acclinans super torum
animæ, in præcordijs meis: Despon-
sabo te mihi in seculum, desponsabo
te inquam mihi justiciã, judicioq; &

Joh. 14.

23.

Sup.

beni-

benignitate ac misericordiã, & desponſabo te mihi fide, ut agnoscas Jehoyam. O sacrum & solui nescium fœdus! quo desponsata sum Christo, & mihi Christus, immutabilis Deus. *Hof. 2, 19.* To hinc corpore dispalescit gaudium meum, quia habeo Jesum meum, qui cum gloria suscepit me, per quem & cœlum posideo hæreditario jure. Et quid mihi est in cœlo, & à Domino quid volui super terram? Deficit caro mea, & cor meum, Deus cordis mei *psal. 73.* & pars mea DEUS, in æternum. *25.*

SUAVIUM III.

Cant. 6. 1.

Dilectus meus descendens abijt in hortum suum, ad areolas aromaticas, ut pascat in hortis, colligatque lilia.

*Ergo, ceu vernum propè lilietum
Quà serenantis tremulum Favoni
Perstrepiit murmur, tenuem maritans
Fronibus auram:*

Quæ

Qua fugat cantu Philomela curas;
Et salutaris tenui susurro
Lympha singultim cadit, & propinquos
Irrigat hortos.

Affolet multo varios colore,
Chloridos fœtus vario sapore
Nec minus dulci varios Juventa
Carpere odore.

Sic tuum, nostros animæ recessus,
Hortulum, Jesu, placidus subintrat.
Blanditer pasci cupiens rosarum
Mollibus auris.

At, malum! flocco rigidus gelato
Ille torpescit, tepido Favoni
Cassus afflatu, viduat ur omni
Fronde comante.

Obrutum canis miserum pruinis
Ingemit pectus, gelido sub antro;
Frigidum flabris Aquilonis implet
Sibilus aëra.

Jugis hæc nusquam trepidat virenti
Fons aquæ rivo; jacet insalubris
Terra, cui nec reptat odos, nec una
Cantat alauda.

Christe, ceu verno redeunte sole
Te induet coram violas, proinde
Suscit a flores genitalis aura
Suaveolentis.

Ipsè

ipse fecundo Zephiros, & una
Ore ver effla, tepidâ fluentem
Valle corriuâ scatebram, & rigante
Perplue guttâ.

Bruta diuinos subito tepores
Terra sentiscet, viror indè primis
Pullulans aruis, feret anemonas

Inter amomâ,
Tunc manu flores agitanis nivosa
Emulam lactis, croceo corymbo
Ora flavescente, rosam supremis

Tange labellis.
Morsa, sublimet redolente donet
Naribus nar do, nebulamq, odoris
illatebrantis; tenuemq, amoris

Ventilet auram:
Areas inter prasinas cubanti,
Textilis septio folijs oliuâ,
Lectâ paulatim per amœnitates

Jungar amico:
Osculatura absq, morâ in racemis,
Sustinebor rore suauiorum,
Donce aprico trahat vna suauem

Colle ruborem

MEDITATIO.

Ordinis ocellæ Jesu, veluti vere novo,
quando

quando formosissima labuntur tem-
pora, variegati juvenum puellarumq;
chori, suavi per hortos reficiuntur o-
dore, inter ridentes multâ undiq; a-
amoenitate flores, vernò irradiante
sole, atq; superaspirante Favonio fœ-
tificantis auræ: Ita nunc verò cogitas
refici insitæ puritatis odore per illum
quem adis hortulum animæ meæ,
quem ipso olim paradyso condide-
ras pulchriorem; quem fragrante o-
mnium virtutum, atq; concreatæ san-
ctitatis concinnatas flore. Hic igitur
pasci cupis inter areolas & carpere li-
lia tua. Sed cheu! hortus tuus quan-
to jacet squalore sepultus! postquam
animam perdidisti, pulsâ illinc imagine
tuâ qua unicè poterat efflorescere,
cum qua etiam ipse exieras, ut grati-
osè nunc revertèti nihil videre liceat
præter lolia & avenas, cum plena ste-
rilitatis sint omnia, obducta q; gelido
vitiolorum horrore, nisi per te ipsum,
quod facis, restituas tibi me, recolen-
do hortum tuum, per gratiosam in-
habitationis præsentiam, qua cuncta
possunt reflorescere, superirrigante

SS. Vul-

SS. Vulnerum tuorum, è lateris con-
valli destillante cruore, sublimato ra-
dijs æterni solis, spiritus puta, qui sub
principium ardore suo ferebatur su-
per rudem terræ molem, eamq; effor-
mabat affabrè exornabat pulcherri-
mè. Feratur hic idem super animam; *Gen. 1. 2.*
meam moveat foveat, fingat refingat,
atq; hortulū in eadem tuū reformet,
exornet, in quo habites gratia, quem-
admodum in mundo potentiā. Sic e-
jus indefinenter afflatu virtutum
producer varios flores, supereminen-
te fidei amomo. Quos inter pasci, id
est, acquiescere animæ erit collibitum
tuæ, donec tibi jungar in pace charis-
sime hîc, & in coelesti paradyso, sub
vindemiam vitæ meæ, quando me ceu
rubentem sanguine tuo uvam distri-
bues per vasâ lætitiarum in mensâ
Domini. Amen.

SUAVIUM IV.

Cantic. 1. 1.

Osculetur me osculo oris sui.

Qua meliore notâ tua suavia sponse paciscar;
Suavia qua vita dent alimenta mee?

Gramini

Gramina succrescunt cœli rorata liquore;
Nox violas potat humida lacrymulis;
Lilia rorem adent, pascuntur ruris amœni
Irriguas in connallibus inter aquas.
Quur ego suarviolis carcam, cœlesti alimento,
Jesule basiolis cur viduata querar?
Mellee mi, casto cur sic suspiria voto
Eructem trepidis anxia pectoribus?
Quando teram roseo distentum melle labellum;
Dilatuse diu quando bibetur amor?
Quam malè dinumeras numero quæ tempora
Præterita tardâ tardior hora venit.
Nectaris ambrosiæq; veni Pincerna beatae,
Mista suarviolis mella refunde labris.
Ebria rore Dei gradiar per aperta serena,
Innumerâ figens savia laude polo.

MEDITATIO.

Quomodo obtinebo, ut refociller
abs te, Deus meus? Venite ad
me omnes qui laboratis, & onerati
estis, ego refocillabo vos. Ita dixisti Marth.
11, 28.
Domine Jesu, hac voce obtinebo,
propterea venio ad te, freta gratiosa
vocationis prærogativâ, qua non vo-
cas tantum, verum etiam blandè in-
vitas.

viras. Venio autem & refocillari cupio, quia premit me peccatorum sarcina, sub qua laboro, & sitio. Anima mea, sicut terra sine aqua, siticulosa valdè est, cognoscite, inquis, lilia agri *Pf. 143, 6.* quomodo crescunt, crescunt; quia tu *Matth. 6* rivos terræ inebrias, & multiplicas gemina eius; In stillicidijs tuis lætabitur germinans. Mihi verò potum *Pf. 46, 11.* das in lachrymis, in mensura magnâ. Domine, apud te est fons vitæ, quando verò torrente voluptatis tuæ potabis me? Ad te Domine, Domine oculi mei, in te speravi; nè auferas, (evacues) animam meam. Tandem *Pf. 141, 8.* veni suavissime Jesu, portio mea in terra viventium, nolito tardare, sed veni, quia venio & curro post te, refunde suavitatem animæ meæ, refocilla me, postquã diu luctata sum sub hoc miseriarum fasce. Pota me aqua *Job. 4, 10.* vivâ manante ab ore tuo. In stagno Belial, paludoso inquisitionis stagno, voluta est anima mea, nullam ibi degustavit aquam vitæ. Deduc illam illinc ad fontes Israelis, da aquam salientem è latere tuo, ut fiat in me

C

fons

fons aquæ salientis in vitam æternam.
Job. 4, 10. Osculare me osculo oris *gratiosi* tui,
hic, ut bibam suavitates tuas, nec sici-
am amplius, mox enim æternum po-
tabis me puro fluvio aquæ vivæ, splē-
Apoc. 22,
1. me osculo oris *gloriosi* tui, ut inebriata
ab uberrate labiorum tuorum, tota
per id suaviū resolver in *suavissimas*
laudes tuas, nullo ævo determinan-
das, Amen!

SUAVIUM V.

Psalm. 45, 3.

Speciosus formâ es, præ filiis hominum.

Jesu sereni delictum poli,
Quis te potenti proximior patri?
Cujus, micanti vectus aurâ,
Alloquio fruereis beato.

O Imperator maxime cœlitum,
Cui sceptrâ tradit sponte parens sua,
Quem sacra cœlo gens honorat,
Deposito meliore laudum:

Æquande nulli, dos speciosa quam
Vultum decôrâs glorificat tuum?
Terra micat præ filiabus

Sideris instar amœna cervix.

Clari nitoris, sponsule fax tui,
Communiore exsuperat vices.

Quacunq; vis, humana Siren,
Pulchra viderier, Ipuella,

Concede Jesu latificum decus.

Cujus venustos obstupeeo factus,

Sublime pectus gratiarum,

Magno animi venerans triumpho.

Hanc quippè tanti prodiga numinis

Lepore virtus excitat indolem;

Philtrumq; propinavit istud,

Nectare me vel inebriavit.

Ut rapta blandas etheris ad domos,

Hac mente cœli templa per ambulem,

Pergamq; per sublime gressu,

Quà via non adeunda mundo.

Ubi parentis dextera maximi

Vultus amatos solis habet mei,

Mentes piorum qui calore

Pectora latificans, pererrat.

Ubi recurro plus oculis meum

Meis amatum cernere Jesulum

Cordis triumpho pulchriorem

Mirror Herum, venerorq; Regem.

Moror, latebras cordis in intimas

Rogatus intret, mystica basia

Figat labellis, suavitatem

Limine proximiore ducens.

Omi-

O mista blandis suavia risibus,
Qua libo, totis pendula brachiis!
Hic, hinc peribo; nunquid hoc in
Suave foret peruisse labro?

MEDITATIO.

O & delicias, & amica cupedia, JESUM!

JESUM amo, quia pulchritudinis
coagulum universæ. Adamate
JESU, Homo Divè, quis te potest esse
formosior? nemo, quia Deus es, Deus
autem pulchritudinis fons & origo
est. Quis te venustior? nemo, quia
ἀναμάρτυτος es. Lacte candidior, &
lotâ purior puella es, quoniam à pec-
cato immunis es; Hoc verò ubi non
adest summa ibi pulchritudo cernitur,
quandoquidem & ipsa eram pulchra,
antequam peccato detraheretur per-
sona. Floridulam Rebeccam elegit
Gen. 28. Isaac; pulchellam Rachelem præ Leâ
Gen. 29. prævertebat Jacob; niveola Bath-
18. scheba ab amne fascinabat Davidem;
2 Sam. 11 Lacteola Esther mitigabat Ahasve-
Esth. 2. rum. Tu verò longo superas interval-
lo, quotquot fuère, sunt, & erunt ve-
nustatis dote commendabiles puellæ.
Solut

Solus enim speciosus formâ es, præ fi-
lij hominum. Mundana formositas, *Pf. 45, 3.*
sicut aurora bihoris, tua verò immar-
cescibilis rosa est. Deperio formam
tuam, formosule Jesu? Mente voluto
cœlum, & expecto donec manifeste-
tur gloria tua. Interim hic inchoa-
vi videre te ad dexteram Majestatis
Dei, & incalui ex specillo fidei, trans-
lucente tantum radiolo formositatis
tuæ, quo ita intimâ suavitate compo-
nor ut hic mori concupiscam, quo
inibi reviviscam, ubi veniens appa-
rebo antè faciem Dei mei, non ampli- *Pf. 42, 4.*
us visura illum in speculo, non in æ-
nigmate, sed de facie ad faciem; non
per radiolum, sed per formam, qua *1. Job. 3, 2*
talis reverà est, nempè formosissi-
mus Deus. Cujus accensa pulchritudi-
ne, poenitus transformabor amore,
ad similitudinē imaginis ipsius. Tunc
conjeciam glorificatos oculos in JE-
SUM, defixoq; animo inhærebo tam-
diu, donec appareat id quod
æternum ero futura. *1. Job. 3, 2*

C 3

SUA-

SUA VIUM VI.

Pfal. 31 19.

Quam magna multitudo dulcedinis
tuæ, Domine, quam abscondisti
timentibus te.

O Mundane mihi, parum tibi pectoris intra est,
Crede, quod in terris vivere dulce putes,
Vita, valetudo, non deficiente crumena,
Ædibus excelsis constabulata quies,
Lautitias victus, Veneris comitata voluptas,
Molliaq; auratis pota falerna scyphis,
Quicquid & hæc superat mundo, cui pectus adem-
ptum. est
Judice, si numero te cumulat a beent.
Primula dulcoris tibi non gustata labellis,
Qui me præ mulso, melle favoq; iuvat.
Quem labijs stillat dulcedinis auctor Jesus,
Deciduumq; p̄ corde latente bibunt.
Quem nè Vita, valetudo, victusq; crumenaq;
Ædes, & Veneres pota falerna, quies,
Præripiant animo dulcissime Christe videto,
Dulcia qui labris cuncta reposita geris.
Dulcia solus habes, nec habebis dulcia solus
Da mihi suaviolum, dulcia participa.

SUA.

SUAVIUM VII.

De eodem dicto alter.

Jesule dulcis amor, prædulci dulcior aurâ,
Quam spirant verna nectaream viola.
Dulce quidem Violas, actis hyemalibus horis,
Pollice diflexo carpere veris opes;
Dulce quidem nummos, adamantas, Jaspidas,
aurum,

Divitibus cistis adcumulare suis;
Dulce suaviolum, castis decerpere labris
Dum desponsata Virginis ora sinunt;
Dulce admirandos apium lustrasse labores,
Et nova curuatâ lingere mella manu;
Dulce mero, vinoq; graves compescere curas,
Ne dolor in lachrymas sæpè solutus eat.

Jesule dulcis amor, mage tu dulcedine dulcis,
Pectora permulces, Jesule dulcis amor.
Præ violis, nummis, adamanteq; Jaspide & auro,
Præq; suaviolo, virgine, melle, mero,
Sponsæ dulcescis dulcescit dulce labellum,
Cœlite distillans in mea corda favo.
Nam violæ, nummiq; , adamantes Jaspis &
aurum,

Cumq; suaviolo, virgine, melle, mero,
Quidquid & hac superat precio dulcedinis, insunt
Omnia qui superas dulcia, Christe tibi.

Tu viola es, nummusq̄, adamas mihi Jaspis &
aurum es,
Cumq̄ suaviolo es, Virgo, mel, atq̄ merum.

MEDITATIO.

1. Job. 2. **M**undus transit & concupiscentia
17. ejus. Cur igitur tam comotæ mē-
tis homo es, Mundane, ut mundi tam
omnimodā oblecteris vanitate? cur
cum Æsopico cane umbram captas,
substantia verò amissâ? Cuicumq̄
mundus dulcescit, Christus amarescit,
sed versâ mundi dulcedine, totus a-
marus erit. Amaritudinem enim in
recessu habet, licet opiparè dulcia
præfiguret mūdus, sed φαινομενως. Ex-
tant, mundanæ γλυκυπικρίας symbo-
lum, pilulæ in Pharmacopolijs auro
obductæ. Inexpertus magnæ dulce-
dinis condimentum latere arbitratus
sub tam opiparo capite, si gustarit, vix
in pristinum statum ora vindicabit ab
amaritudine: Ita mundus, totos felle
perpluit; quibus fucati semel mellis
palpum obtrusit, glaucoma ob oculos
ponit, quibus auri adblanditur colo-
re, luctum intentat, ad quos perspi-
cuo,

cuo laxat labella risu. Iccircò, quis-
quis es dum in mundo es, semper ti-
mebis

————— *Sub sole sereno*
Nubem, subrisu lachrymas, sub melle
venenum.

Nubila sequuntur solem, æstatem ex-
cipit hyems, violas atterit pruina, vir-
gò ut semel risit, de floruit, mella fiunt
fella, aurum ipsum nihil aliud est, nisi
splendidius paulò lutum.

Πάντα κόνις, καὶ πάντα γέλως, καὶ πάντα ἴδ
μηδέν.

Hoc est:

Omnia pulvis & omnia risus, & omnia nil
sunt.

Sic est mundus hic, & concupiscentia
ejus. Tu verò mihi suprà omnia dul-
cescas mellitissime JESU! Quàm ma-
gnà est multitudo dulcedinis tuæ, quàm
abscondisti timentibus te! Nihil vani-
tatis hic est, nihil amaritudinis subest,
felle cares, mera mella propinas. Sed,
quis intelligit hæc bona? Pauci verò,
quia tu abscondisti timentibus tantū
te, timentibus sine timore. Quippè
qui te timent, amant te, timor autem

C 5

in

in amore non est, sed perfectus amor
 1. Job. 4, foras eicit timorem. Domine scis
 18. quod te amem, fac in medullas abeat
 iste amor; admirabilior fiat mihi a-
 2. Sam. 1, more foeminarum, quò mihi dulce-
 26. scas solus suprâ aurum & argentum,
 supra melliculos favos, quò solus sis,
 qui det lætitiã in corde meo, à fru-
 ctu frumenti, & vini, quibus multipli-
 cantur mundani; quò te solum amem
 P/. 4, 8. tanquam animam meam, & dicam:
 1. Sam. 18. 2. *ἐμοὶ τῷ Ἰησῷ προσκολλησθε, ἀγαθὸν ἐστὶ.*
 Amen.

SUAVIUM VIII.

Cant. 5. 3.

Caput meum oppletum est rore; capil-
 li mei asperisionibus nocturnis.

O ptime Jesu!	<i>Aura comarum,</i>
Portio cordis	<i>Deciduos heic</i>
Optima nostri,	<i>Vertice sacro</i>
Caelite nimbo	<i>Lingere rores</i>
Decidat una,	<i>Ne negitato</i>
Gutta labellis!	<i>Sponse petenti.</i>
Depluit udis	<i>Ignem medullas</i>
Aurea succis	<i>Torquet amoris</i>
	<i>Ardor,</i>

*Ardor, amoris
Hei Cytherae!
Flammula mundi
Corda vaporat;
Ossa perurunt
Et facierum
Spicula, ocelli.
Ille quod intus*

*Hosce latentes
Temperet ignes
Humor habebit.
Deciduos heic
Vertice sacro
Lingere rores
Ne negitato
Ergò petenti.*

MEDITATIO.

ANima mea, nè te unquam, neque
cum vità capiat oblivio crucifixi
amoris tui! Recordare hic mecum
verba Pilati: Ecce Homo! Tunc enim
Jesum producebat foras, gestantem
spineam cororam. O Homo JESU Job. 19. 5.
CHRISTE, *Ἰησοῦς*! video pur-
puratum caput tuum plueri san-
guineis guttis; rore purpureo opple-
tum est caput, madent sanguineis as-
persionibus capilli. Ita laeceratus tem-
pora es spineis involucris! Dedecus est
sub capite spinato deliciari velle, di-
ctum est S. patris Bernhardi. Ego ve-
rò deliciatus sum hætenus, & ad-
huc mundi me torquet deliciosus

amor

amor. Intus urit concupiscentia, ex-
tus invitat seducentis turbæ blandi-
loquentia. Thaidis instinctu Regia
Persepolis incensa olim conflagravit,
Totus mundus pernicioſa aliqua
Thais est, quotidie molitur ruinam,
& illiciti ardoris flammâ incendiam
intentat Regiæ cordis. Quo flumine
extinguetur hæc flamma? flamma te-
rebrans est, aqua non patitur se extin-
gui. Roscidule Jesu, unica de capite
tuo decidens guttula sanguinea, plus
hic valebit integris aquæ fluminibus.
Facoris canali inter epulas divinitus
apparatæ mensæ, avidè tales excipiam
guttas, donec deriventur illuc, ubi la-
tet pectoris in penetrali, tanti fomes
incendi. Quo extincto, tandem ignis
amoris tui per obstantia mundi clau-
stra eluctabitur clariore flammâ, atq;
mihi, omni re nihili casto, volupe erit,
esse apud Jesum conspectiori loco,
Amen.

SUAVIUM IX.

Cantic. 5, 13.

Labia

Labia ejus similia lilijs; stillantia myrrhinum liquorem.

O Violarie	Prata per, & per
Pusio Christe.	Dadala colles
Pectoris adte	Sugit apis mel,
Perpete gutta	Plenaq; Hymetti
Rorat ocellus;	Flore vagatur;
Turgida odore	Ebriaq; Hybla
Cede labella	Rore, recessus
Delicias queis	Inde frequentat,
Sugimus udo	Alveolisq;
Mille palato.	Mella refundit:
Murice tineta	Sic quoq; flores
Myrrhina labra;	Inter odoros,
Melle peruncta	Liliag; inter
Roscida labra,	Pascor, odorum
Plenaq; amomo	Per violare
Limpida labra,	Hoc labiorum;
Cuncta restinguunt	Vescor amomo
Tristia dulci	Calico & inde
Gaudio; amara	Mellifluenti
Melle per unguent;	Plena sapore;
Sordida odoro	Cuncta sapore.
Flore venustant.	

MEDITATIO.

Conso-

Pf. 94, 20. **C**onfolationes tuæ, Domine, lætifi-
caverunt animam meam. Unde

verò mihi istæ, nisi ex ore tuo? Quo-
tot divinarum consolationum, pro-
missionum &c, mellituli destillant fa-
vi, quibus delectatur apicula (sponsa)
tua, inter divini alvearia verbi consti-
pata flore suavitatis per odora pascua
labiorum tuorum. Imploro se Domi-
ne Jesu in loco pascuæ hujus semper
colloca me ubi nihil deerit mihi; hæc

Pf. 113, 2. educa me super aquam refectionis, ex-
hilara me. Sunt enim labia tua simi-
lia lilijs, quicquid inde progreditur,
exhilarat, haud secus ac verna lilieta
sinceram adspirant transeuntibus au-
ram, nō sine lætitiæ afflatu. Talia me-
ditanti, succurrit illud Psalmi 45. Dif-
fusa est gratia in labijs tuis. Hæc est
salutaris Dei gratia, quæ indè perso-
nuit ad nos ex ore tuo, per vocem E-
vangelij tui, quod est odor vitæ, ad vi-
tam in illis qui salvantur. O vitalem
odorem! Domine imprægnetur ani-
ma mea odore hoc; inter lilia labio-
rum tuorum, hoc est, in dulciloquijs
verbi tui sit lætitia mea, donec amara
omnia

omnia dulcescant, tristia evanescant,
pura gaudia dispalescant præ magni-
tudine expectationis meæ in cœlesti-
bus. Si verò collibitum sit Domino
meo, adstillare myrrhino liquore
crucis, ut amaritudinē sentiat vetus,
homo, faxit, illo sensim concidente
renascatur novus, qui renoveretur in
singulos dies præservatus ab æternâ
corruptione hac efficaci myrrhâ. Sic
tandem momentanea afflictio mirè
suprà modum æternum pariet mihi
gloriæ pondus, cujus nunc spe sustenta-
ta anima mea, dulcedinis sapore super-
funditur inter media mundi amara,
perindè ac apiculæ in floribus gustu a-
maris, dulcissimo madent mellis li-
quore.

SUAVIUM X.

Psalm. 102, 10.

Poculum meū cum fletu miscebam.

Fallitur, an fallit, vino qui pellerè curas
Instituit? vinum pellerè cura potest.
Tristis, ad exemplum vulgi, jugulasse dolorem
Aggredior vino, vinaq; perdideram:
Perdiderant cassas cum nectare pocula vires,
Nec quicquam labris fusa falerna meis.

Visceribus latet ecce dolor, latet atq; medullis
Tristitia repens ima sub ossa vapor,
Quem nequeo tentavi etenim, relevare meraco
Ne mea sepe gravis sarcina corda domet:
Pocula mens inter blandos peregrinat in usus,
Miscentur fletu poculâq; inde meo.
Et mihi quas doleam, mea Vita, retexere causas
Non nisi queis pereo, fontica labra valent.
Hæc sua melliflui bona nec taris intervallo
Dum retrahunt, anime grata alimenta negant.
Soluere suaviolum, res exorabilis unquam
Si foret, orarem soluere suaviolum
Labra, quibus pereo, Divini corda salillo
Actum, ni recreent ista favoris, erit.
Labra columbatim tua, sponse, corallina labris
Committenda peto, deliciose, meis.
Suavia virgineis juvenes madefacta salivis
Dij peream? patiar languidiora sequi:
Ille Cytheræo pascat sic ora vapore
Cujus amoroso pectus ab igne calet.
Quin satis in roseum consurgitis ora tumorem,
Luxuriosa quibus basia delicias?
Atropos hisce meis inserpat dura labellis
Igne velint tali, si stimulante queri.
Altius impressis hæc sidant basia labris
Que nova cæli fluo pectora rore creant

Subvi-

Sua violum volo, quo novus intret spiritus ora,

Quale viro in terris nulla puella tulit:

Quale Jæan d'pau & ductum pulmonis ab imo

Desuper illapsum pectora calfaciet,

Sponse refer gelidis his talia labra labellis,

Hæreo dum fusâ per tua colla fide.

Huic anima, mea vita, tuo fer flamine vitam,

In flatam tepidi rore suâ violi.

Exanimata tuo, mage sic animabitur ore,

Unica dum geminis oribus aura fluet.

Ibit evans animis mens hoc cumulata favore,

Miscebit fletu pocula nulla suo.

MEDITATIO.

DATE vinum his, qui amaro sunt a-
nimo, inquit Regum sapientissi-
mus, Ecce amaritudo cordis mei lo-
qui me cogit, Deus meus, quis dabit

mihî vinum lætitiæ? Vinum lætificat
cor hominis. Enimverò sollicitudo,

Quæ nunc me coquit & versat sub pecto-
refixa,

tam penitè adhæret, ut nullo eam me-
ro animo queam eluere, non valet
genimen vitis adversus tristitiam me-
am, tentabam, sed pocula mea cum
fletu miscebam. Consolabilis vox

D

est:

est : beati qui lugent, quoniam ipsi
consolabuntur. Ah si consolarer, quā-
ta forem in beatitate! nemo verò hoc
præstare poterit, nisi qui hinc elimi-
navit ex animo meo, amator meus, eo
præsente gaudeo, eodem absente, col-
lachrimando doleo. Sustulerunt Do-

Job. 20. minum meum! quis fecit hoc? pecca-
ta mea, ea enim dividunt inter me, &

Esa. 59. 2 Deum meum; quæsi vi sed non inve-
Cant. 3. ni, quem diligit anima mea, hinc con-
tristata sum valdè. Age, revertere

Hof. 6. Domine, ut revertar ad te, quoniam
Hof. 2. tu percussisti, & obligaturus es me.

Domine per fidem desponsationis
tuæ, oro te, revertere, restitue requi-
em cordi meo, usq; quò oblivisceris
me, usq; quò avertis faciem tuā à me,
respice & exaudi me; Domine Deus
meus, qui tribulant me exultabunt, si

Psal. 13. mota fuero. Quantum intercessit in-
Psal. 34. tervalli, ex quo non gustavi suavita-
9. tes tuas, suavissime Jesu! hinc

Singultim necat, heu! me sine sine dolos.
Mundus suavitatem quarit in volu-
ptatibus; multi multa amant, sed ca-
duca omnia.

Multos

Multos blanda Venus lepidis demendat T.B.
ocellis

Quos levis insani torquet amoris amor.
Mihi verò

Jesus delictum, melq̄, merumq̄, meum
est.

Esto delicta meæ, mellitissime Jesu; ne
sis mihi terribilis Domine, ama me,
ut redamem te, infunde vigorem ani-
mo, ut mortua reviviscam, frigida in-
calescam, sordida exalbescam. Reno-
vata coarctabor Spiritui tuo, atq; sub-
limata in Deo mente, Jesulum suavia-
bo, donec terrenæ Veneres, Sirenum-
que turbæ similes cupidines, volupta-
tes, & id genus irritamenta cætera, a-
nimo egerata, vilescant sordescant, at-
que tunc gaudens gaudebo in Domi-
no, compositaq; intimiori gaudio,
tractabo poculum meum in lætitiâ,
bibitura de genimine vitis denuò in *Marc. 14*
regno Dei & Christi. *42,*

SUA VIUM XI.

Pfal. 41, 1.

Quemadmodū desiderat cervus ad fō-

D 2

tes

tes aquarum ; ita desiderat anima
mea ad te, Deus meus.

Non sat palatum limpidus Eloqui
Licet perenni rivulus irriget
Vena, valebit lingua nudis
Simpliciter retulisse verbis,

Quantis medullas intus amoribus
Urar, tenello fibrītūs ossium,

Igni cavernas occupante,
Turgidulumq; siti coquente
Intus labellum. Non equidem siti

Quā nata seve flamma cupidinis
Quit appetitu fascinos

Sollicitare animos procantūm,
Visā Dianā. Cujus & expetunt
Labella babris plausibili vice

Pressisse, & arētum septuosis
Nexibus impedisse collum,

Suadente formā. Non; propero tua
Suctum labella Jesule mystica,

Mens anxiosis teq; anhelat
Nisibus, o mea Lux, ruiq;

Fatiscit igni; Combibitum sinit,
Et potarursus combibitum sinit

Amori-vibri nectar oris

Mellisuam redolentis Hyblam.

Expe-

Expectoratis sensibus exulat,
Cor huc, & illuc, ducit anhelitus,
Pasti recenter more cerui,
Membra veneniferis colubris,
Cum cursu anhelans nubilus anxio
Per tesqua, cautes, avia rupium,
Quærit repentis corda circum
Antidotum luis, è strepente
Per saxa raucò murmure rivulo;
Sic te cupisco Jesule vinule,
Fontis scatebram te petisco
Ejaculantis aquam salutis.
Nam corda, damnum! fons bone, Jesule,
Impuritatìs multiplici lue
Periclitantur, rorulenta
Fons bone, Jesule, fac liquore,
Per entheati pectoris ostium
Rupto canali, quem latus eluit,
Hic corda, derivatus inde,
Nostra cruore repurpurante
Potis rigare. Hunc si sitit impetrat
Mens seculari aspergine sordida,
Lympham salutis, qua affricata
Diluat omne luis repente
Repens venenum. Per plue per plue
Liquore fontis, Jesule, me tui,
Ne sordium polluta cæno
Fontis inops habeam perire:

Nè, quando summa conscius horula
 Sub fila terror criminis, humidum
 Fumantibus suget medullis,
 Fontis inops habeam sitire.
 Sic post beatis addita cœtibus,
 Ter mille castis basilis tua,
 Per regna sanctæ mansionis
 Sponse venuste, ter am labella,
 Sucturaq; isthinc lætitiæ merum,
 Inebriatis ambrosiâ labris
 Donec resoluar tota laudum
 In melos angelicum tuarum.

MEDITATIO.

Psal. 42, 1 **S**ititit anima mea Deum fontem vi-
 vum; resuscitate Jesu, Deus vivus
 es tu, quoniam resuscitatus ex mor-
 tuis, amplius nunc non moreris. Siti-
 bunda anhelat ad te anima mea, & si-
 tire me facit sitis tua. Quia pro me si-
 tivisti in cruce, ego nunc sitio te in lu-
 ce, te sitio, & gloriâ tuam & amorem
 tuû, adamate sponse. Intolerabili siti
 æternû debebâ marcescere, tu v. sitivi-
 sti, & tua sitis æternû facta mihi est re-
 frigerium. Sitiebâ peccatû, imbibens
 sicut aquâ iniquitatem. Vinum & ce-
 revisia m sitiebâ cum heluonibus; di-
 vitias

vitias cum Nabale; dignitates cum A. ^{1. Sam. 25}
chitophele, sed nocentissima hæc e. ^{2. Sam. 19}
rat sitis, ideoq; valeat mundana, suc-
cedat sitis Christiana. Cervus sitiens,
pratis & nemoribus non detinetur,
solummodò salientis aquæ fontem se-
dulò requirit: Sic tua accensa siti, qua
sitivisti salutem meam, Domine, non
detineri cupio mundi amœnitatibus,
sed ad aquam propero vivam, manan-
tem in vitam æternam, quia nunc pri-
mū, quæ sursum sunt, sapere incipio.
Perfunde me nectare consolationis ^{Coloss. 3,}
vivæ, consolationem sitit anima mea, ^{v. 1.}
da aquam vivam, ne sitiam; ex latere ^{Job. 4, 15.}
tuo derivatur isthæc aqua, exivit e-
nim sanguis & aqua. Ah pretiosum
πᾶντιμα! pretiosa ablutio peccatorū ^{Job. 19.}
meorum, diluens omnes iniquitatum ^{34.}
sordes, ut tanquam nix exalbescant
peccata mea, & fiant similia lanæ.
Quoniam sanguis Jesu Christi filij
Dei emundat me ab omnibus pecca-
tis. Hæc est aqua illa viva, salutifera, ^{1. Job. 7.}
fide imbibo hanc aquam, & bibendo
sitio hæc aquā, donec inebriata nectare
consolationis vivæ, Christo cupiam
adhærescere, freta ejus tanquā sponsi

75. 102. 1.
omnimoda bonitate, & misericordiâ,
quæ subsequetur me omnibus diebus
vitæ meæ, ut inhabitem in domo Do-
mini, in longitudine dierum; in do-
mo gratiæ hîc, & deinceps in taberna-
culis dilectis Dei, ubi Christus est, in
dextera patris sedens, ibi adjuncta
choro cœlestium, æternum gustabo
suavitates Domini, quandò ad-
implebit me lætitiâ, cum vultu suo; ibi
hymnus erit, & gratiarum actio, & de-
lectationes erunt, in dexterâ Domini
usq; in perpetuum. Amen.

Pf. 23, 6.

Pf. 16, 11.

SUAVIUM XII.

Cant. 5. 5.

Exanimata sum propter colloquium
ejus.

*D*ivitis suade pater, & medulla,
Eloqui torrens, decor ô decòrum
Christe, sermonum redolente passim
Plenus amamo,

Verba cœlesti salium madore
Sparsa, mellito resonas ab ore,
Imbuis voris animam, Sabao
Thure perungis.

ora

Ora dentata stygis ut, coquente
Igne, confundat redolens acerra:
Atq; gemmato queat aggregare
Nomen Olympo.

Quando subrimor scatebras alumna
Oris Hyblao mage delicati
Flore, me linquunt refuga latentes
Pectore vires:

Vescor aternis dapibus; suavi
Suavior nardo, mage sed meraco
Limpidus sponsi sine fine manat
Amnis ab ore.

Quem tenellarum dapis indigentum,
Mentium semper sitiendo gustant.
Ora, destillant animis vigorem
Lacte meroq;.

Mundus aeterno rebrobatu astro
Cordis emigrat thalamo relicto,
Labra subsultant, repetunt crepante
Suavia morsu.

Oro mansuros animo penates
Fige, Lux, nostris labium labellis
Implica nexu, jecur omne donec
Igne lique scat.

MEDITATIO.

Judicia Domini vera, & justificata in
Semetipsa, desiderabilia super aeru

& argentum, & lapidem preciosum
multum, & dulciora super mel & fa-
vum. Hoc est testimonium tuum, Ex-
optatissimè Jesu, quod Spiritus S. per-
hibet dulciloquio verbi tui, in quo
revelantur nobis desiderabilia, no-
strâ de redemptione judicia Dei. Cœ-
lico lepore tincta verba narras, melli-
sissime Jesu, dum ejusmodi ex sinu
patris judicia profers, aeterno concin-
nata favore. Exanimatam præ gau-
dio vix sensim mihi colligo mentē,
cogitans in spiritu, per colloquia tua,
de judicio quo Princeps mundi judi-
catus est. Illum nunc profligare ta-
men, si non jugulare, potero, animata
adversus eum spiritu oris tui, induta
clypeo fidei, accinctaq; gladio verbi
incipiti, quo Sathanæ profligatio, mi-
hi verò fit defensio, nè succumbam
in tentationibus, quando tentator
accedit: nè animum despondeam,
quando urit ignis tribulationum, sed
odorē bonæ fragrantiae offeram Deo,
ardenter precando. Quem admodum
n. accenso thure grata nobis ipsis exci-
ramus suffimenta, in contrarij foetoris
aboli-

abolitionem: ita Dei efficitur acer-
ra, quodocunq; igne tribulationis
ad preces, ad verbi excitamur atten-
tionem, ut redolente devotionis odo-
re Sathanæ ora confundamus, Deum
verò nostrum exhilaremus. Si sic per
attentionem animo impensiori attē-
derimus verbo, exhauriemus indē æ-
ternæ ambrosiam vitæ, quâ, dū vetus
exanimabitur, internus alimentabi-
tur homo, ad perfectionem hominis
Dei, qui à mundi omnimodâ vanitate
desciscens, totum partium nomen sus-
tinebit in Deo, ejus denuò perfruitu-
rus amore. Oro, desideratissime Jesu,
fac mansionem apud me, in corde
meo, hîc fige tabernaculum tibi, ut ef-
ficiar templum tuum, clarum in elo-
quio tuo, quo hîc mihi cohabitares gra-
tiâ, donec æternâ me replebis gloriâ,
in novissimis, quandò

Limosi cedam mundi stagnantis ab ulvâ.

Tota tunc inhabitantis splendore il-
lustrabor, atq; ut heîc, ab inchoato,
ita tunc verò denuò à consummato te-
cum redaspicabor amore.

SUA.

SUA VIUM XIII.

Pfalm. 119, v. 130.

Os meum aperui, & attraxi spiritum,
Quia mandata tua desiderabam.

Dum bibo cœlis fluis stillantia basia succis,
Inq̄, recurrentes surrigo labra vices.
Spiritus irriguis sublimat in oribus auram,
Miscenturq̄, duæ junctæ per ora anima.
Ora patent; avidis divinum motibus haustum
Libo, susurrantis flaminis aura subit.
Dumq̄, ita divinis amplexibus æera capto,
Candidulis humeris, Jesule, nixa tuis,
Hunc animum meliore tuo diductus ab ore,
Spiritus assiduis motibus intus alit.
Magnus ab insipida depulsis mente tenebris,
Hinc circumfulget pectora lucis honos:
Clarius hinc sacrum, (cujus percellor amore)
Divina lastrat pupula legis opus,
Qualiter in croceo Sol aureus exit amictu
Lumine perlustrans cuncta creata suo;
Taliter è tenebris animum diviniior aura
Depulit in lucem, noxq̄, peracta fuit.

MEDITATIO.

Domine, mandata tua desiderabam,
sed intelligere non poteram, Mi-
rabilis

rabilis enim est scientia tua, & altior,
quam assequi possim. Enimverò, os *Ps. 139, 6.*
meum aperui, & attraxi spiritum, re-
cordata beneficiorum unctionis tuæ,
qua me unxisti, unctione Spiritus in
me manente, quæ docet me de omni-
bus. Non enim negare poteras spiri-
tum unctionis, quia unctus es pro me, *1. Job. 2.*
& ego in te, ut ungerer, ab ste. *27.* In verbo
aperuisti mihi os tuum, ibi pende-
bam ab ore tuo, ut aperto ore attra-
herem de spiritu tuo, & ecce! factum
est, dum serio demisi in animum, spi-
ritus vivificavit in me verbum tuum,
à nunc mihi fit voluntas in lege Jeho-
vah, & in ea meditatio die, ac nocte. *Ps. 1, 2.*
Intelligo nunc, tu Domine amplius
fac me intelligere, in candore fidei ex-
mero spiritu, summam mandatorum
tuorum, in Jesu, qui omnia mihi est,
& in omnibus. Quoniam factus mihi
est sapientia à Deo, justitiaq; & san-
ctificatio, & redemptio. Nullius am-
plius indigeo, solius tantum Jesu in *1. Cor. 1.*
mysterio. Sufficere sibi in Jesu, hoc est *30.*
mysterium mundo absconditum.
Hoc dicit spiritus, & in illo Dominum
VOCO

voco Jesum, & omnia scrutor in illo,
etiam profunditates Dei, & quæ à
Christo donata sunt mihi, scio per il-
lum; per quem nunc ambulo in stulti-
tia, sed multò hominibus sapientiore,
1. Cor. 12. in imbecillitate, sed multò homini-
25. bus robustiore. Domine occultam
Psa. 51, 6. sapientiam amo. In mundo tenebræ,
lux verò in Jesu, illucescat Jesus, ut oc-
cultè sapiam, & in tenebris dum fue-
ro mundo, lux fiam in Jesu. Amen.

SUAVIUM XIV.

Psal. 45, 3.

Diffusa est gratia in labijs tuis.

A Des Jesule, si vacas haberi,
(At verò precibus vacas haberi)

Nunc meam, posita severitate,

Serenans animam benignitate,

Meum suaviolo riga labellum.

Orbum tam sapido diu sapore

Vult pusillanimum perire pectus;

Tuumq; omnibus ardet in labellum,

Votis, suavicepim perit labellum,

Quovis nectare, matting, quavis,

Et quavis dape dulcius, nec Hybla

Pra

Pra quo mella valent, Hymettijq;
Nec favi superant, quibus subinde
Pluunt ceropys apes in hortis:
Quò favor facilis, lubentiaq;
Quavis concomitante gratiarum,
Dote, continuo sedent lepore:
Quò non basia defluunt, at ambra,
Balsamumq; thymumq;, cinnamumq;
Etrores animæ suaveolentis.
Si Sexenta domi cupita verba
Essent! hoc quibus advocem labellum;
Quod torret jecur, intimasq; fibras,
Quod ignem procul abdit in medullas,
Dum morsu petit, & petit remorsu
Tam parco hoc timidum meum labellum,
O nunc roscidulo frequenter ore,
His labris nimio vapore coctis,
Mundano nimium calore tostis
Affles halitulum suavis aura.
Et me mollibus imminens lacertis,
Astrictam teneas, & osculorum,
Nisu profubigas meum labellum,
Donec succiduo novata morsu,
Immortalis in hoc repente fiam;
Et dicam: Deus es meus, Deorum
Nullus compare charitate perstat
Tibi, o summe mei caloris auctor.

DEDI.

MEDITATIO.

Cant. 2. Fulcite me floribus, stipate me malis, quia amore languco. Semel imbuta rore suaviorum tuorum, suavissime Jesu, languco nunc, sed o cordis porriuncula major, iterum succo labiorum tuorum refocillari convenit micantem hanc animam meam. O.

Pfal. 42. mnis gratia diffusa est in labijs tuis. Gratiã verò salvabis me, Domine Jesu. Enimverò gratiã vehiculum verbum est, gratiosum labiorum tuorum depositum! Domine, quidnam ullã, præter suavia tua, compositire me poterit suavitate? Percoquit viscera multitudo dolorum, quando non suavitate, id verò non fit, quando non scrutator verbum tuum, inflatum lætificante labiorum tuorum favore, Animule Jesu, hinc ostende mihi favorem tuum, & dicam secundum multitudinem dolorum meorũ in corde meo, consolationes tuæ lætificaverunt animã meam. *Pfal. 94, 19* Vulneribus scateo, veteri, & recentibus innumerabiliter, myrobalsamum habent vulnera tua, in capsulã verbi reconditum, sana me, & suavio

suavio te, & dabis cinnama novi Zeli,
ad novi hominis instaurationem, ad
habenda thyma bonæ fragrantiaē co-
rā Deo, quo nunc adspiro ut habeam.
Utinam ardore precum, suffulta fidei
constantia exorare valeam hunc mihi
à Domino favorem, ut intimè amem,
ut intimioris admissionis suaviolo di-
gnetur anima mea, ut sponsulo agglu-
tinatā, nullum partium nomen susti-
nere cupiam in mundo. Quod cupio,
vehementer cupio, in Domino verò,
ut mens omnis & affectus sit apud il-
lum, qui mei cupidissimus, Jesum, si-
ne quo facere possum nihil, omnia ve-
rò cū illo. Quæcunq; heic inchoave-
ro, his repentè cœlum perfectionem
superaddet, ubi omnia potero, in a-
more, ex amore, coram Domino, mei
amoris nunquā satis amato auctore.

SUAVIUM XV.

Psal. 84, v. 13.

Cor meum, & caro mea exultaverunt
in Deum vivum.

*S*urge cor cytharam tuam

*S*ume; psalterium tuum

E

Appli-

Applica scapulis, levi
Tange brachiolo; tonum
Vocis alite, confer.
Effer omine cum bono
Paulo liberius caput,
Huc veni, huc nive à cutem
Veste conspicuam refer.
Heic gaudere decebit.
Cinge tempora floribus,
Ramulisq; virentibus
Impedi aureolum caput.
Namq; gaudia floribus
Heic gaudere decebit.
Tu Caro, simul integra
Instar accine virginis,
Nunc lubentius, audiens
Te citarier, ad tuum
Munus, huc aditum fer.
Carpe gaudia, gaudijs
Plena vis penitè bonis
Basiare labellula?
Jesulus meus, ô caro,
Præbet eccè labellum.
Carpe gaudia, gaudijs
Hinc referta labellula
Plenaq; hinc penitè bono
Vividoq; ferēs mero

Vasa

Vasa lætitiarum.

Tinge labra semel mero,

Melle roscidulo semel

Tinge, quo pluit hoc labrum,

Non diu remorabere

Mecum deliciari.

Ore tunc hilaricanam,

Atq; laudibus efferam,

(Corde, carne simul meâ

Implicabor in hoc) Deum,

In quo deliciabor.

Ore floridulo, Deus,

Concinam tua gaudia.

Atq; cor, caro, gaudijs

His potit a prement solum,

Calce tripudiante.

MEDITATIO.

Nomen tuum, & memoriale tuum
in desiderio animæ meæ, Deus Esa. 26.

meus, ideoq; cor meum, & caro mea

exultaverunt in te, Deum vivum.

Haud n. dormire sinit, sed cū gaudio

sopitâ excitat mentem fructuosa no-

minis tui recordatio. Plenum lætitiarū

nomen tuum, copiosa fit desiderij

E 2

merces

merces omnibus qui desiderant te in
veritate. Nomen Dei, Deus ipse est;
nomen Dei inscribatur animæ meæ,
& ad Deum erit conversio mea, atq;
omnis Jubilatio in illo, præ quo cœ-
lum mihi & terra vilescunt. Quid
enim mihi est in cœlo, & à Domino
quid volui super terram? defecit ca-
ro mea, & cor meum, Deus cordis
mei, & pars mea Deus in æternum.
Tangant terrenos desideria terrena,
cum quibus transeant, tu, anima, ob-
lectare in Domino, teq; imbutâ desi-
derio a nocentatam futuri mundi, ca-
ro, corq; intimâ quoq; componantur
suavitate, per recordationē Nominis
Dei, quo tota implebitur nova Hie-
rusalem, ut nec egeat sole, neq; lunâ,
Quoniam claritas Domini illumina-
bit eam, & lucerna ejus Agnus. Ibi
dealbata per sanguinem Agni, servies
in templo Domini die ac nocte. Et
qui sedet in throno habitabit super
te, non esuriet, neq; sitiet amplius,
nec cadet super te sol, neq; ullus æstus.
Agnus enim in medio throni reget
te, & deducet ad vivos fontes aqua-
rum,

rum, ad quos inebriabere madore
 suavitatum Domini, ex apparitione
 ante faciem Dei, in cœlestibus; in ter- *Pf. 42, 4.*
 rã viventium; in cœlesti *Pf. 27, 14.*
ἁγίῳ Πνεύματι; in sanctâ civitate Dei, cui nomen Je- *Philipp.*
 hovah ibi; in dilectis tabernaculis *3, 20*
 Domini; in nova Hierusalem, ubi de- *Ez. ult.*
 lectationes erunt in dextera Dei usq; *Pf. 84, 1.*
 in perpetuum, adeò ut repetatur sine *Apoc. 21.*
 intermissione *Pf. 16*
cor meum, & caro mea 11.
exultaverunt in Deum vivuum!

SUAVIUM XVI.

Esaiæ 26, 9.

Anima mea desideravit te in nocte; &
 spiritu meo in præcordijs meis
 de manè vigilabo ad te.

TEmpore, quò dubiæ post sera crepuscula lucis
 Ordinat astriferos candida Luna choros,
 Cœtera quo liquido demulcet membra sopore
 Turba, jacet molli fœmina, virg, toro.
 Evigilans tacitis circum præcordia votis
 Tangor ego, sensus imperiosa meos
 Intus orexis habet, non qualem Cypris orexin
 Instillat madidis insidiosa procis.
 Quum teneros intrat penetrabilis ignis in artus,
 Et requiem pulso vota sopore negant,

E 3

Vota

Vota maritalis meditanti gaudia lecti
Quò juvenes animos flectere suevit amor,
Non; mea sublimes animi mens concipit ignes,
Dum sua deterior corpora flamma coquit:
Ardua caelestem castis super aëra pennis
Evehor, haud quod me terra moretur, habet.
Sursum animos, sensusq;, supinaq; brachia tollo,
Alitibus sursum travolo luminibus;
Ardentesq; preces, fumantia thura labellorum
Offero, suspirio, languida suspicio.
Estuo, nectareis sensus de vincula salivis,
Queis fruor admorsis ore crepante labris,
Ut, bone, contingit per longa silentia noctis
Jesule, te avidulis figere basiolis;
Utq; par as sensim post luctifonos singultus
Pectoris ad charas talipedare fores,
Tum, mea lux, nova lux, nova mens, nova gaudia
Exoriuntur, obit, quicquid Adamus erat. (mentis
Tum mihi surripior, fixisq; amplexibus harens,
Deficio in partes vinule sponse tuas,
Tum mihi nocte places solus, te cor, animus te,
Te curat niti spesq;, fidesq; mea.
Sic mihi cum volupe est longam producere nocte,
Vix desiderio sufficit illa meo.
Mane novo, caelo postquam pulcherrimus exis
Lucifer, & roseo fulgurat in thalamo.

Caëli

Cælitus allicior, blandis mens illit a viscis,
Rursus spiranti murmura corde dedit.
Mystica suavicepo palpate labella susurro
Efferor, angelicâ vix saturanda dape!
Fare, age, quid differs? nostrares fascina mentis
Fugia pande meis, vita, labella labris.
Sic loquor, atq; iterum manibus pedibusq; hedera-
Jungor in amplexus, arctius anguipedû; (rum
Immorior leniè, mentemq; trahens exspirare
Ex animo cupio, dummodo te capiam:
Concido, solu-animâ tandem ceu morte perempta,
Ne tamen in lapsu vellar ab ore tuo,
Hoc agis, halitulum prius imbibitum ocyus efflas,
Suscitat hanc animam nobilis aura meam!
Sic redi viva redit mens, nec mea sola rediuit,
Non nisi sic poterat mista redire tuâ.
Suffice, quæ tua sunt in me: mens summa, tuumq;
Fac renitere decus, quaeso, perire meum.

MEDITATIO.

ITerum cogito nomen tuum, desi-
deratissime Jesu, Lucet enim hoc
nomen prædicatum, pascit recogita-
tum; invocatum leniè & ungit, non
literis, sed spiritu & veritate.
In nomine tuo dulcedo est, si-
cut in teipso. **JESUS** es, id est;
B 4 mel

mel in ore, in aure melos, in corde jubilatio es, in adversis condimentum, oblectamentum in secundis. O quàm desiderat anima mea Jesum in nocte, & spiritu meo in præcordijs meis de manè vigilo ad eum. Contemplantur oculi mei Jesum meum, quoniam illis lux est; desiderat anima mea Christum meum, quoniam illi vita est: sinit os meum ad Dominum meum, quia nectar est: labia agglutinantur amatori Deo meo; quia suavium est. Mundi cupedias deglutiunt cupediarum mundani; basijs circumvolitant ora puellarum; voluptatem desiderant. Verum desiderando enecat voluptas; inficit puella suaviando; mundus blandiendo dementat. Jesum verò qui desiderat, desiderij ejus apud Jesum compensatio. Cyrus, teste Xenophonte, quum dimidium poculum vini saporidi hausisset, alteram partem amicis bibendam propinabat; lita, quicquid saporis est in Jesu, ad dimidium gustare faciet amicos, qui diligunt in veritate, ut omninò, mundo amare scente, ejus sapore dulcescant, dicentes cum Bernharo:

Je-

Jesu dulcedo cordium,
Fons vivus, lumen mentium,
Excedens omne gaudium,
Et omne desiderium.

Atq; tunc demum desiderabunt Je-
sum in nocte, & manè vigilabunt ad
eum, cum Propheta: & cum Bern-
hardo iterum dicente:

Jesum quero in lectulo
Clauso cordis cubiculo,
Privatim & in publico
Queram amore sedulo.
Cum Mariâ diluculo,
Jesum quaram in tumulto,
Clamore cordis querulo,
Mente quaram, non oculo.

Tunc renovabuntur in desiderio Jesu,
& spiritu adhærebunt ei, & omnis sa-
lus eorum in nomine Jesu.

SUAVIUM XVII.

Esaia 61, 10.

Gaudens gaudebo in Domino, & ex-
ultabit anima mea in Deo meo:
quia induit me vestimentis salu-
tis,

tis, & indumento justitiæ circum-
dedit me.

Sponsa de seipsâ loquitur ad
sponsum.

Quam pulchra, quam decora,
Indusij lepore,

Et syndonis favore

Quam lecta, quam sonora,

Est virginella bella,

Est bella virginella

Tua, sponse mi tenelle!

Bombycino salutis

Circundatam benignè,

Tenellulam columbam

Voca tuam puellam;

Venustulam columbam

Voca tuam puellam;

Albamq; turturillam

Voca tuam columbam.

Et byssino salutis

Circundatam benignè

Cor elegantiarum,

Jecurq; gratiarum,

Dic sponsulam tenellam

O sponse mi tenelle.

Fragrantiam pudoris,

Placentiam nitoris,

Lubentia theatrum,

Pudore

Pudore temperatum
Dic sponsulam tenellam,
O sponse mi tenelle.
Et sic tuam subinde
Virgunculam vocato,
Et sic tuam subinde,
Sororculam vocato,
Labellulum labello,
Tenellulum tenello,
Per simplicem favorem,
Per mysticumq; amorem
Ad sibilante voce,
Conjunge saviando.
Ut inter osculandum
Amplexa, septuosas,
Te sponsa, nexuosas
Circum caput pontenter,
Stringat manus amanter,
Cauli procantis instar,
Vinea; procantis instar
Puelluleq; ocellos
Quae basiat gemellos
Amantis, & labella
Quae basiat gemella:
Sponsi procantis instar
Qui basiat gemellos
Puelluleq; ocellos,
Qui basiat subinde

Label.

Labella, sed quid inde?
Gaudent valenter ambo,
Sic gaudeamus ambo,
Tu cum, puellâ, sponso,
Tu, sponse, cum puellâ.
Hoc tale postulando,
Pra gaudio perenni;
Hoc tale cogitando,
Pra gaudio solenni
Salit mamilla leua,
Serenitate Divâ,
In te perenne, Jova!
Nam syndonis favore
Sum lecta, sum sonora,
Indusij lepore
Sum pulchra, sum decora.

MEDITATIO.

Col. 3. **P**Ax Christi exulet in cordibus vestris, monitum est S. Apostoli. Hâc sententiolam in memoriam revocare, lautissima res est, cogitanti de pace, quam habemus cum Deo, per fidem Jesu Christi, quâ ceu veste nuptiali induimur ad æternam justiciam. In hoc byssino nuptiali, (quia byssinum *Apoc. 19.* sunt justificationes sanctorum) gaudemus

demus & exultamus, dicentes: Amen
hallelujah, coram regnante Domino
Deo nostro, nunc, & quando vene-
runt nuptiæ agni, ubi deposito pallio *Apoc. 19.*
mendicitatis humanæ in hac polluta
sorte, Dei efficiemur pulcherrima
sponsa, cui dabitur cooperire se byssi-
no candido, seu stolâ lorâ, & dealbatâ
in sanguine Agni, in qua digna repu- *Apoc. 7.*
tata fuerit, apparere ante faciem Dei,
ad decerpendum suavia, ab ore sua-
viantis sponsi, & abstergenis omnem
lachrymam ab oculis hætenus tribu-
latæ puellæ; quæ indè laudem dicit
Deo suo, cum omnibus sanctis, qui ti-
ment Deum, pusillis juxta & magnis
quotquot datum fuerit se cooperire *Apoc. 19.*
byssino candido, & splendenti.

SUAVIUM XVIII.

Cant. 2. 1.

Ego sum rosa Scharonis, liliū cōvalliū.

*S*um rosa Scharonis dixi, mea vita, deindè,
Te nominabas liliū.

Ceu rosa purpureo foliata repurpurat ore,
Tempore nata vernulo;

Travolat, & tremulum Zephyris vexata, rubore,
Caput nivale temperat;

Depluit

*Depluit. & madidas dishalat, ab oribus auris,
Madore noctis illita:*

*Sic in a purpureis connivent oscula labris
Locata dente candido;*

*Nectara destillat, redolenti ridet amomo
Oris tepentis aurula,*

*Aura tepet, fluit ore favus, mellita recumbo
Odore fulta suavij,*

*Dum, Rosa, virgineo latitas ceu ubere clausum
Inter papillas liliū.*

Dicit Salvator Matth. 6. Considerate lilia
agri, quomodo crescunt, non laborant,
neq; nent. Dico autem vobis, quoniam nec
Salomon in omni gloria sua coopertus est, si-
cut unum ex istis. Hic lilia, quæ jubemur in-
tueri, superare à Domino dicuntur formosi-
tate Regum pulcherrimum Salomonem. Si-
quidē, ut ille inter reges, sic inter flores liliū
e. pulcherrimū, ut vel ipsius Chloridos seu Re-
ginæ florū titulis insigniri queat. Arripiamus
ansam hinc, exspaciandi in agrum scripturæ,
ad contemplandum quod inibi ostenderetur
liliū mysticum, odore fragrantissimum,
quod liliū Christus est, animarum amabi-
lissimus sponsus. Liliū est, ob odorem vitæ,
ad vitam in ijs qui salvantur; liliū est ob co-
lorem in passione purpureum; liliū deniq;
est,

est, ob saporem vivificum. Olfacite odorem
hunc ægrotantes animæ, & confortabimini
in suavitate; gustate & videte, quoniam sua-
vis est Dominus; *Psal. 34.* fove te rosam hanc
in pectore, & inter ubera reponite. Christus
& lilium & rosa est, Christus per fidem si ha-
bitarit in cordibus vestris, *Ephes. 3.* rosam ha-
bebitis, cujus spiraculo ab æternæ mortis foe-
tore præservabimini.

SUA VIUM XIX.

Esa. 62, 6.

Et gaudebit sponsus super sponsam; Et
gaudebit super te Deus tuus.

Allocutorium sponsi.

Percipe, dicã amabò, si quando amor ales amata
Mite sub imperium juvenem jubet ire puella,
Sponsus de thalamo referens, sufflamen amoris
Antè oculos sponsam sacro veneratur honore;
Multa natavilibus vibratum pectus ocellis
Intima blanditis effingit gaudia fibris,
Gaudia, que risumq; inter sociata serenant
Verba joci; morsaq; tenerrima sibila lingua,
Dum genialis amor fatali labra susurro
Sufflat, & in roseis depingit suaviam malis:
Sic, mea vita, meum cor susulit impete, & intus
Gaudia sentiscunt imis resoluta medullis

Pectora

*Peētorā, quum sacra renovas consortia tēdā,
Nec fugis amplexus, Forā miserente, salutis,*

SUAVIUM XX.

Pfal. 41,

Dedisti lætitiā in corde meo.

Responsorium Sponsæ.

O *Mihi cælistuus dicendi destuat imber
Lætitias quò sponse tuas magis ore rotundā
Eloquar? illecebris mundi nil capta caducis.
Basia, delicias juvenum, per bella labellorum,
Oscula, sint alijs, mundi quibus igne medullas
Fixit amor, sint & mulcentes corpora motus
Extus, at interris heic itur ad intima cordis
Delicijs, quas sola parant charismata sancti
Flaminis, in teneras dilapsa per oscula mentes
Dum mihi rorisuis totum stillantia guttis
Basia propinas, geminis, sed mystica, labris.*

Nehem, ult. v. ult.

**Μνήθητι, μὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν εἰς ἀγα-
θοσύνην.**

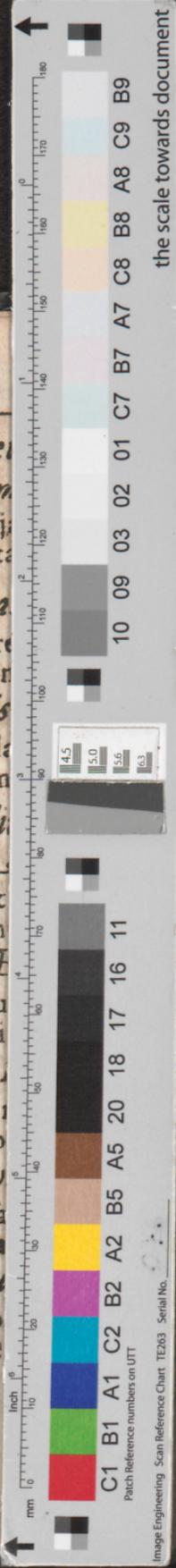

*Stella iterum appare**Hierosolyman*Dum pietas terram damnô ja
Indicium cœli pro pieta*Procidentes adora*In gremiô Matris positum bre
Quid facimus? Soliô jan*Angelus in somnis*Sideris elinguis nuper schola
Angelicâ. pretium tam*Jubet, aliâ viâ redi**nem suam*Quisquis iter pietatis inis, &
Tangere, ne relegas an*Fuga PUERI in A*Unde PUER, vel quò fugiat, qu
Attamen esse PUER defini*Exsilium Pu*Discite, Christiadae, quæ vitæ
Sub duce: vix illam cœp*Herodes elusum se v*Fit lupus, & rabie Vulpes elusa
Nil agis, impietas æmula*Infanticidium*Dum sequitur profugû patrio
Quò leuius currant, de

the scale towards document

Image Engineering Scan Reference Chart TE263 Serial No.